

Ve İşte Şiir Olup Doğdum Ansızın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Mayıs 2022

“O bir çay istemişti, trenin içinde
Biz tren yolcusuyduk, çölün içinde
Ben yalnız kalmıştım, senin içinde
Oysa kaç kişinin yerine sevmiştim seni...”(Alıntı)

Hırpani bir bulut idi varlığım, her zerremle yâd ettiğim mazinin meali olsa gerek şiir sandığım...

Sanmadıklarım ve de yüreğimle sarıldığım
Saklı tutmaksa ümidi sararan yeryüzü
Sevmekse yeri göğü sevecen bir iklimden de fazlası
Saklıydı içimde
Gözümü sakındığım kadar
Kayan gözlerim
Ölü nefsimle sayıp sövdüğüm
Çocuk kalbimde saklı bir sır gibi
Ansızın sobelendiğim gecenin körü
Fendine yenildiğim aşk gibi...

Közünde saklı idim özlemin
Öznemle mağdur
Özverimle mağrur
Kıyıldıkça dilimlere
Bildiğimdi kıyama durduğum
Rabbin nezdinde sayacı kırık yüreğim
Semazen eteklerimden dökülenler
Aşk ile rap rap adımladığım şu uzun yol
Bense bir emir eri sadık olduğum kadar asalete
Cesaret bulsam da bulmasam da hep sevdim
Dilimin ucuna gelenlerdi ne varsa ne varsa
Dilimden çektiğim.

Yetmedi kalemin hissiyatı
Kalender bir seyyah yolcu
Nasır tutmuş yüreklere de paye vermeden
Kalp gözümle yeşerdiğim yaşardığım

Ne renk körüydüm ne de gök kuşağı
Basireti bağlanmış yıldızların yırtık duvakları
İçimde açan binlerce çiçek
Tek seferde içime çektiğim nefes
İdare lambasında yanıp sönen gözlerim.

Fedaisi idim evrenin
Firarisi sözcüklerin
Ansızın feveran ettiğim
Bir öfke ya da hüznün
Asil olsa ne ki yürek?
Alaşağı edildiğim adeta elimde kazma kürek
Deştiğim duygular
Dalaşan husumet
Bense sevgiyle saklı tutulası
Cesarettin de öte gözümü kararttığım
Elbet kara gecenin tutsağı bir şiir yangınından ötesi
Şehrin kılavuzu yürekten sökün eden
Sözcüklerin iniltisi.

Ve işte şerh düştüm bir bir
Bir muzaffer komutan edasıyla
Nakşeden duyguların kölesi
Eh, kolay değildi şiir olmak
Şairden öte şairiydim hasretin
En çok da kendime duyduğum özlem
Gidemediğim kadar kendimden
Nice yürek çekip giden
Çektiğim kadar çilenin kaçan ucu
Kaybolmaya ramak kala
Ve işte şiir olup doğdum ansızın
Bir gece derken bir şiir daha
Şehrin ışığı olduğum kadar
Sönmek bilmeyen gün ve gece...